

# Bir Şiir

— Polat Tek · 08 Mayıs 2014

---

Bir şiir

gecenin mahremiyetinde  
faili meçhul zamanın teninden  
karanlığını yırtıp düşer...

İntihar komandoları cirit atar,  
düşünceler kifayetsiz kalır...

Kalemin, en uç noktasından  
gez göz arpacık demeden  
hedefe nişan alır,  
an gibi  
sıkar içindeki kini,  
savurur dört bir yana cümleleri...

Bir şiir

gecenin gölgesinden  
karanlığın en dibinden  
haykırır yazamadığım çığlıkları  
dil damak kurur...

Gece akıtır zehrini  
köz basar damarlarıma  
kendimden geçerim  
ıssızlığın da...

Küfrün ayak sesleri  
zihnimin en karanlık  
belleğine hükmeder  
dilin en sivri ucunda  
saygısızca  
ağıt olur yankılanır...

Bir Őir

gecenin yalnızlığında  
kan tükürür üzerime  
geçmişim ile cebelleşirim...

Küflenmiş bir hayatın ucunda  
şaha kalkar elimdeki kalem  
yaralarımaya bir kez daha çizik atar  
umutlarımaya bir kahkaha atıp uzaklaşır...

Bir Őir

gecenin en siyahında  
Selektör yapar  
hem de katıksız  
karanlığın o pis ışığını yakar  
köreltir düşüncelerimi zifirinde...

Umudumun ipini keser  
söndürür içimdeki ışığı  
bu yüzdendir belki de  
ben gecelere hep küstüm  
şirlerim yarım yamalak kaldı  
zamansız kanattı yüreğimi...

Polat Tek

08.05.2014